

[Lilli Gyldenkilde]

vel også sammen med, i hvilke kredse man bevæger sig, for i en 3 værelses lejlighed er der meget lidt oaseagtigt.

Fra de konservatives side lyder budskabet: der skal en helt anden politik til – også fra statsministeren lød det sådan – og i øvrigt kan vi godt vente, til ungdomsårgangene falder, men skulle der være nogle, der ikke kan finde ud af det, så kan de jo starte deres egen virksomhed. Det er budskabet, der er kommet indtil nu.

Man kom i øvrigt til at tænke på den gode, gamle hr. Lindinger, som ikke er blandt os mere. Han sagde også altid: Op med humøret – og havde ikke noget at have det i.

Tove Niemann (FP):

Når der er tale om at forbedre de unges stærkt forringede vilkår, må det først og fremmest dreje sig om at skaffe arbejdspladser til alle de unge, der er ramt af den store arbejdsløshed, vi har her i landet. Den er jo ikke opstået fra den ene dag til den anden, men gennem den helt forføjede politik, der er ført gennem de sidste 10 år.

Op gennem 1960'erne blev den faglige uddannelse meget stærkt nedvurderet, ja, den blev ikke alene nedvurderet, der manglede også absolut ligestilling i de økonomiske vilkår, der blev budt de unge, der ønskede en uddannelse f. eks. inden for landbruget, og de unge, der ønskede sig en boglig uddannelse. Der blev vel nærmest snobbet for de boglige uddannelser. Derved blev der presset et utal af unge ind i uddannelsessystemet – også mange unge, der slet ikke havde evner til det.

Det må slås fast, at den socialdemokratiske uddannelsespolitik er slået totalt fejl. Det er blevet sagt, at ingen for 10 år siden havde fantasi til at forestille sig, at det enorme antal akademikere, man pumpede ud fra universiteterne, ville blive noget problem. Det passer ikke. Fremskridtspartiet har gang på gang påpeget, at det ville gå sådan. Det var nemlig ikke kun fantasi, der skulle til for at forudse dette. Vi må snarere konstatere, at fantasien er brugt for meget og økonomiske konsekvensberegninger for lidt i den uddannelses- og beskæftigelsespolitik, der er blevet ført hidtil.

Det er helt givet, at i takt med afskaffelse af mesterlæren og indførelse af EFG-uddan-

nelsen steg ungdomsarbejdsløsheden. Derfor kan det kun glæde fremskridtspartiet, at undervisningsministeren vil støtte mesterlæren og prøve at hjælpe de ca. 4.000 unge, der i øjeblikket søger en sådan uddannelse.

Efter fremskridtspartiets mening er den helt afgørende forudsætning for nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden, at der gennemføres en økonomisk politik, som giver erhvervslivet lyst til og mulighed for at investere og dermed øge produktionen. Men det er lige så klart, at en hindring for, at erhvervslivet vil ansætte unge i de nye arbejdspladser, der bliver oprettet, er fagforbundenes lønkrav med hensyn til de unge. Det er helt sikkert, at der må gennemføres en såkaldt indslusningsløn. Arbejdsgiverne vil, nu vi har den store arbejdsløshed, foretrække erfarne folk fremfor at ansætte erhvervsmæssigt uerfarne unge til en forholdsvis høj løn.

Alle de offentlige beskæftigelsesfremmede foranstaltninger, der er foretaget investeringer i, har skabt en helt klar konkurrenceforvriddning over for det private erhvervsliv. De arbejder, som udføres eller kan udføres inden for den private sektor, må ikke undergraves af offentlige arbejder med statstilskud. Samtidig er det synd for de unge mennesker, som rent midlertidigt kommer i arbejde på den måde. De får en helt forkert opfattelse af erhvervsarbejdet, da de ofte – også efter egen opfattelse – bliver sat til idiotarbejde.

De unge bliver også fyldt med fraser om, at det arbejde, man får, skal være meningsfyldt, og man skal også helst være motiveret for det. I den situation, landet befinder sig i, kan det ikke nytte noget, at ethvert arbejde, der ikke lige morer én, nægter man at tage. Der vil altid være mulighed for at skifte job, hvis man er vant til at bestille noget. Det skal også være sådan, at det igen bliver meningsfyldt at forsørge sig selv, hvis man får en mulighed for det, uden at skulle bede det offentlige om hjælp.

Hvor mange unges muligheder for at tjene sig en ekstra skilling er ikke blevet ødelagt ved de helt samfundsskadelige jobpatruljer, der har kørt rundt i landet og lukket en mængde sæsonarbejdspladser. Disse jobpatruljer skulle forbydes.

Især for de mindre arbejdspladser har det også været en belastning og en direkte hindring for nyansættelse af unge med de krav, der stilles af lokale mæssig art, direktiver om